

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sinódele parochiale.

După statutul organic al bisericeii noastre ortodoxe orientale române, în luna Ianuarie vin de a se ține sinódele ordinare parochiale în singuraticile comune bisericesti din metropolia noastră.

Organele administrative din sinul parohiei sunt obligate a raporta în scris despre mersul afacerilor în parohie, dintre cari între cele principale stă la locul prim starea morală a credincioșilor, starea școlii și a averii bisericesti, care se administrează prin epitropia parochială.

Biserica noastră în liberalitatea sa a mers așa de departe, încât a dat fiecărui membru al seu locul convenit în sinodul parochial.

Fiecare parochian majoren, de sine stătătoriu, nepătat, care își împlinesce datorințele parochiale, are drept în sinodul parochial de a controla mersul afacerilor bisericesti, de a veni cu propuneri pentru ameliorarea treburilor publice bisericesti, și de a fi ales în corporațiunile administrative din parohie, în comitetul parochial și în epitropia parochială.

Este pusă în mâna comitetului parochial posibilitatea de a controla ținuta bisericescă a singuraticilor parochieni, este pusă în mâna lui facultatea de a veni cu propuneri la sinodul parochial, și în puterea acestuia zace dreptul de a aplica măsuri coercitive față de cei-ce din punct de vedere bisericesc, au avut viață pătată.

În viața practică am auzit accentuându-se nu odată, că prin constituțiunea bisericeii noastre s'a dat în mâna poporului un drept prea mare, fără a fi dat mai înainte acelui popor crescerea cuviincioasă, ca el să se scie folosi bine de acel prea mare drept.

Mai ales la alegerile de parochi și învățatori, în practică se manifestă nu odată în defavorul bisericeii, dreptul cel mare pus în mâna poporului.

Abusurile de tot soiul din viața administrativă a statului, se furișază

și în biserică, și tocmai la momentele principale din viața bisericescă, la alegerile de preoți și învățatori, es la su-prafată elementele turbulente.

Omeni cari cu nimica nu contribuie în cele materiale la averea bisericeii, omeni, cari cu nimica nu contribuie la binele și vața bisericeii, omeni cari pôte numai odată în an dau din întemplantare pe la biserică, acestia es la ivelă cu ocaziunea alegerilor, și fiind și mai cu puțin interes cătră biserică și binele ei moral, introduc corupțiunea în biserică, și se dau ca instrumente orbe în mâinile tuturor acelora, cari voesc umilirea, destrăbălarea bisericeii noastre.

Față cu aceste elemente distrugătoare în sinul bisericeii noastre, o putere esercitivă se dă în mâna comitetului și a sinodului parochial, prin aceea, că în fie care an trebuie statorită lista membrilor sinodului parochial cu putere de drept pentru un an întreg.

Sinodul parochial are să se pronunțe, dacă cutare parochian și-a împlinit sau nu și-a împlinit datorințele parochiale.

Între datorințele de parochian, la locul prim stă de bună sémă viața morală a parochianului. Dacă cineva numai la sfintele Paști cercetăză biserică, dacă cineva nu arată interesul cuviincios pentru biserică și ale ei instituțiuni, dacă cineva desconsideră sfintele taine ale bisericeii, dacă cineva pactează cu vrășmașii declarați ai bisericeii, acela nu-și împlinesce datorințele sale parochiale, și fără șovăire trebuie șters dintre membrii sinodului parochial.

Stigmatizat în acest chip înaintea celorlalți parochieni, cel rătăcit va veni la alte resóne și se va îndrepta, dând pildă și altora de a ține la biserică și la ale ei instituțiuni.

Ar fi și timpul ca cei chemați să esercieze măsurile coercitive în direcțiunea acestă.

Atunci am puté constata, că ómenii ar ține mai mult la biserică, și nu am înregistra casuri dureroșe, că la

noi românii unii ómeni își schimbă legea, întocmai după cum se schimbă o haină vechiă.

Ați a trece dela noi la biserică greco-catolică, și viceversa, este un lucru atât de obicinuit, încât ómenii nu-și mai fac nici un scrupul de consciință.

Zace în mâna sinódelor parochiale de a îndrepta acest rău care ia dimensiuni tot mai mari.

Desnodământul crizei politice dela Pesta pare foarte apropiat. Tractările dintre guvern și opoziție, prin intermediul lui Szell și a disidenților, se vor fini săptămâna acestă. Tóte partidele își vor ratifica, în confereunțele lor, condițiunile de pace, care vor fi primite și de consiliul de miniștri, ér cabinetul Bánffy își va puté da dimisiunea. Se crede însă, că monarhul va însărcina și mai departe pe Bánffy cu conducerea afacerilor, până când camera va vota proiectul de indemnizare și provisoriu pactului. Celelalte cesțiuni pendente le va lua apoi noul cabinet în programul său.

Bar. Bánffy se va retrage făcând loc lui *Coloman Szell* care, să ia ca sigur, va fi însărcinat cu formarea noului cabinet.

O întimpinare.

Brașov, 9 Ianuarie 1899.

Di Diamandi Manole în Nr. 246 al „Tribunei Poporului” debutéază în afacerea școlilor din Brașov cu nise socoteli fantastice, voind astfel să mistifice publicul cetitor.

A spune un neadevăr din necunoscință de cauză se mai pôte ierta; a spune însă un neadevăr cu intențiunea de a mistifica, e ceva necualificabil. Și di Diamandi nu din necunoscință spune neadevăruri, ci cu intenția de a mistifica.

Îi voiu răspunde la tóte cinci punctele dezvoltate de d-sa în „Trib. Pop.”

Ad. I.

Di Diamandi susține, că afară de cele 40.000 fl. ce-i dă biserică Sf. Nicolae, școlile mai au trebuință încă de 32.000 fl. pentru susținerea lor. Și mai adaogă: „pentru tesa noastră este absolut indiferentă chestiunea, de unde își au școlile noastre aceste venit”. Ba

să mă ierți d-le Diamandi, că nu e absolut indiferentă acestă chestiune.

Și iată pentru-ce.

D-ta ai susținut în scrisórea d-tale din 14 Novembre, publicată în „Tribuna Pop.” că școlile au o avere de 800.000 fl. cu venit anual de 35.000, organizată în mare parte din contribuiri și donațiunile celor din Brașov-cetate.

Eu ți-am răspuns, că nu e adevărat, căci averea școlilor agonisită din donațiunile nu numai a celor din cetate, ci și a celor din Scheiu, produce un venit anual de 9000 fl. Și eu spun adevărul, și nu d-ta.

E adevărat, că școlile pe lângă cele 40.000 fl. dela biserică Sf. Nicolae, cele 9000 de florini, venitul fondurilor școlare, mai au trebuință de vre-o 20.000 fl., cari mii însă nu provin nici dela noi, nici dela d-vóstră, ci dela „Universitatea săsească”, dela comuna Brașov pentru școlile reale, dela comuna Brașov pentru școlile primare, din aruncul de 5% la dare și din taxele școlare. Nu cred, că vei pretinde că aceste venituri provin din averea agonisită din contribuiri și donațiunile celor din Brașov-cetate!.

Ad. II.

Susțini d-le Diamandi, că zidirea școlilor a costat peste o sută de mii de florini. Nu ți-o contest. Țici că eu așa fi arătat, că s'ar fi contribuit pentru zidire numai 56.379 fl. 47 cr. Deci cine a dat restul?

Eu am arătat în acestă sumă numai contribuiri particulare și nu a bisericilor proprietare. Iată restul, d-le Diamandi.

Biserica din cetate a contribuit cu totul pentru zidirea și susținerea școlilor 23603 fl. 99. Din acestă sumă s'au folosit numai 4500 fl. pentru susținerea școlilor, (adeacă câte 500 fl. pe 9 ani, căci mai mult n'ați dat), iar restul de 19.000 fl. s'a folosit la zidire.

Biserica Sf. Nicolae a contribuit pentru zidirea și susținerea școlilor 156.910 fl. 20 cr.

Din acestă sumă 120.000 fl. i-a dat pentru susținerea școlilor, iar 36.000 fl. pentru zidirea lor. Adună sumele, și o să-ți iasă socotéla.

Țici că răposatul Bucur Pop a cumpărat locul, pe care sunt zidite școlile, cu 6000 fl. v. a. E adevărat în câtva. Bucur Pop a cumpărat locul cu 10800 fl. v. vieneză, adeacă

FOIȚA.

In amurgul vieții.

I.

Florile fuseseră luate, masa fusese strânsă. Sufrageria și salónele erau cum fuseseră înainte de serbare. D-na Scarlat simțea acum un fel de frig în fața odăilor tăcute și góle

Óre viața ei nu era să fie și ea rece, góla și tăcută de aci înainte, de óre-ce plecase aceea care fi făcea farmecul?

O prididiră lacrimile, dete brânci ușei și intră în odaia ei, unde cădu pe un scaun lângă sobă.

De câte ori nu venise acolo Suzeta înainte de a se culca!... Cât mai vorbisera, cât o alintase!

Vai! Țilele acelea se duseseră pentru vecie.

Suzeta se măritase în Țiua aceea, și în clipele acelea se depărta în góna trenului, însoțită de bărbatul ei, care de acum era să fie totul pentru dânsa.

Părinții, cari timp de două-țeci de ani o iubiseră atât de mult, acum rămăneau în rëndul al doilea.

Cum pôte óre legea să întărească așa fapt cumplit? cugeta d-na Scarlat mâniată, plângând din tótă inima și blăstémându-și ginerele, cum fac tóte mumele în Țiua când dobândesc titlul de sócră.

De trei luni se află mereu în mișcare, găteli de încercat, pregătirea cuibului pentru noii însurăței, șirul nesfârșit de vizite... Acum liniște peste tot și biata femeie singură, își plângea fata.

Nu mai de ar fi fericită drăguța de Suzeta!... În fața misterului nepătruns al viitorului, d-na Scarlat se cutremurá de témă.

Andreu știa bine că bărbatul fiicei sale, avea poziție frumoșă, că era băiat frumos, sănétos, că avea — ca doctor — clientelă numeroșă, că în sfârșit plăcea Suzetei; dar caracterul se arată numai în intimitate.

Și chiar când Andreu ar fi avut multe calități, era totuși bărbat, și de multe ori bărbații sunt nefândmânatici, încurcă lucrurile chiar fără să vrea, nu știu să umble cu mașinăria așa de delicată care compune inima și creerul unei femei.

Va să Țică Suzeta, fata ei iubită, ar putea să sufere, să învețe ce este durerea, să îndure desamăgiri, desnădejde...

Și biata mămă simți un fior în inimă..

II.

Ea le știa tóte acestea, căci trecuse prin multe.

Și totuși D-nul Scarlat nu era om rău, — așa fi spusese tótă lumea pe atunci, și acum când esperiența vieții o făcuse să fie mai cumpătată în judecare și mai îngăduitoare, credea și dânsa tot așa. Un cusur avea d-nul Scarlat: prea fi plăcea să culégă tóte florile câte fi esau în cale.

Pentru lume nu era lucru mare, dar pe soție aceste infidelități o mánneau adênc. Și tocmai pe când dânsul petrecea aiurea, un alt bărbat se aflase din întemplantare lângă ea, fi spusese că simte pentru dânsa o iubire pasionată, și respectóasă cum viséază tóte femeile; o sfătuisese să se despartă, ca să o ia el pe urmă în căsătorie, fi vorbisese de o viață nouă, a cărei fericire ar fi șters amintirile urfte.

Atunci zăpăcită, cu inima zdrobită, era să se supuie cuvintelor ispititoare, când o scăpă Suzeta.

Intr'o nópte fetița se deșteptă sugrumată de angină. Și de odată, din ochii ei pieri tot, în afară de légânul în care fetița abia mai rêsufia, și peste care tatăl și muma, amândoi plini de grije, stăteau plecați Ți și nópte. După ce trecu pericolul, când fetița adormt

zimbindu-le, o liniște bine-fecătoare se scobori în sufletul d-nei Scarlat.

Ce erau, într'adevăr, turburările de ordinórá pe lângă zguduitura cumplită ce îndurase acum?

Nu mai simțea mánie contra bărbatului său; se făcuse o revoluție în ea: mama înlocuise pe femeie; acum înțelegea că dintre tóte simțemintele omenești, numai iubirea de mamă pôte se umple o viață!

De atunci trăise senină și puternică ocupându-se numai de fata ei, gustând bucuriile pe cari i le făcea Suzeta, și plină de blândete pentru bărbatul său... Și, îmbétrânind, fluturile își pierdu aripele; d-nu Scarlat începu să stea mai mult acasă, unde domnea o pace fericită, iar Suzeta, cu drăgălășia ei, strânse din ce în ce mai mult legăturile dintre părinții săi.

Acum plecase; se dusesese farmecul. Ce erau să se facă ei singuri? Ce viață tristă de acum încolo?

Și d-na Scarlat începu să plânge din nou.

III.

Ușa se deschise și intră d-nul Scarlat. — Imi dai voie? Țise el sfios. Se aședă pe scaun în fața ei.

cu 4200 fl. v. a., în 10 Octombrie 1844, pe baza procurii ce i-au dat-o reprezentanțele bisericilor în 8 Oct. 1844.

Acest loc însă în 1851, 29 Iulie, l'a cedat, pe baza unui contract, reșosatul Bucur Pop, bisericii sf. Nicolae în schimbul proprietății acestei biserici Nr. 702 din Prund.

Astfel se citește în actele din arhiva școlilor. Așadar școlile s'au zidit pe proprietatea bisericii Sf. Nicolae.

Sușini D-le Diamandi, că băile au costat 70,000 fl. Nu-i adevărat. Băile au fost făcute pe acții. Numărul acțiilor au fost de 300 á 100 fl. Prin urmare băile au costat 30.000 fl. Băile înse mergeau foarte rău, astfel că în 1873 erau închise. În 6 Maiu 1873 s'a ținut adunarea generală a acționarilor, în care s'a constatat, că edificiul băilor cu inventariul lor, nu valorează mai mult ca 10,432 fl., care sumă în cas de liquidare s'ar reduce grozav de mult, deoarece băile sunt zidite pe locul bisericii Sf. Nicolae. Din cauza acesta I. T. Popovici face propunere, ca acțiunile să se reducă la 25 sute, și biserica Sf. Nicolae ca cea mai mare proprietară de acțiuni, să le rescumpere.

Biserica Sf. Nicolae însă nu le-a rescumpărat, ci au rescumpărat școlile o parte din ele, iar cele mai multe le-au primit în dar, deoarece acțiunile nu mai aveau aproape nici o valoare. Așa stă scris în actele din arhiva școlilor.

Ad. III.

Spuți, Dnule Diamandi, că aveți registru măiestru, purtat în cea mai mare regulă. O admit, Din acest măiestru se vede la folio cutare și cutare, că biserica din cetate a dat școlilor până la 1868 suma de 29000 fl. și câteva sute. Coincide, până la o mică diferență, cu ceea ce am susținut eu. Eu încă am ținut că ați dat 23603 fl. 99 cr. pentru școle și 6000 pentru fondul de pensie. Așadar peste 29000 fl.

Mai adaugi însă că în 1882 ați șters o datorie de 12378 fl. care sumă, cu interesele pe 20 de ani, ar face suma de 27000. Să poți. Dar' mi vei permite ca eu să vorbesc din actele școlilor, ce mi sunt la îndemână și nu din actele bisericii D-Vestre, ce nu le am. În actele școlilor nu se vede așa ceva. Dar să fie, cum ții D-ta. Nu veți însă D-ta că este o sfruntată aserțiune din partea D-tale, când la cele 12378 socotești interesele și ridici suma la 27000 fl? Apoi D-Vostră sunteți datori după contract să dați anual 500 fl. pentru școle. Ați dat 9 ani numai. Dar din 1859 până ați cât fac 500 fl. anual și la ce sumă ar ajunge interesele lor? D-Vostră datori școlilor cu deci de mii, și spuneți că ați iertat școlilor o datorie de 12000. Cum s'ar numi astfel de aserțiuni în limbajul D-tale, D-le Diamandi? F a m f l e u r i.

Ad IV.

Acum e acum. Era gata să folosesc o dică latină: Nunc venio ad... dar mi-e frică de D-ta să spun ceva latinește, căci am început a uita limba latină, pecând d-ta, precum am vădit în debuturile d-tale prin „Trib. Pop“. ai făcut progrese enorme în latină. De unde te știi că nu știi alta la-

D-na Scarlat simți milă când vedu cum ti schimbaseră la față obosile și emoțiunile prin care trecuse în ziua aceea.

Decând străbătuse sala cea mare de la primărie conducând pe Suzeta îmbrăcată în alb, câte o lacrimă i se rostogolea din când în când din ochi și cădea în mustața pe care nu se mai gândea să o cănescă.

Veddu lacrimi și în ochii soției sale, și, cuprins de o mare tulburare, își puse capul pe umărul ei și plânse ca un copil.

Durerea împărțită e mai ușoară. D-na Scarlat nu mai plângea acum așa de tare ca pe când era singură.

Soțul ei își sterse și el ochii cu mâna, iar cu cea-altă ținând pe a soției sale, duse silindu-se să zimbescă:

— Ciudate mai sunt și obiceiurile. Tota lumea face la complimente părinților cari își mărită fata. Trebuie să stai se le mulțumești tuturor, să saluți, să zimbesci... Și când?... tocmai în clipa când ți se duce fata, care ți era bucuria ochilor, sora casei.

Se opri cu glasul sugrumat de odată, și se luptă un moment cu valul de lacrimi ce i se urca în ochi.

ținește decât: „amicus causas, inimicus personas“, acum ved că folosești cu mult succes o mulțime de citate latinești.

Referitor la școlile primare faci o socotă de fantast, dar nu de negustor. Scoți biserica Sf. Nicolae datore școlilor nu cu mai puțin, decât cu suma de 215,081 fl. Și iată cum ai făcut socotela:

Ți-ai ținut: școlile primare costă anual 16000 fl. În 29 de ani, adică dela 1869 încococe, face suma de 314000. Biserica Sf. Nicolae a dat 98,919 fl. (nu știu de unde ai scos suma), prin urmare e datore cu 215,081 fl. Perfectă multiplicație și abstracție! Și mai perfectă fantasmă și poezie!! Faci glumele Diamandi! Dar să mă ierți că cu cifrele, nu se face glumă.

Să-ți vorbesc eu cu cifre, cari le poți controla ori când D-ta, și nu numai D-ta, ci ori cine.

Să o încep și eu încă numai dela 1869, de unde începi și D-ta.

În 1869, susținerea școlilor primare pretinde suma de 2566 fl. 66 cr. De unde se acopere această sumă?

1. Din aruncul la dare de 5% . fl. 1623.—
2. „ subvenția comunei Brașov de fl. 1437.12
3. „ taxele școlare fl. 600.—
4. „ subvenția dela reuniunea fem. rom. fl. 400.—
5. Din subvenția bis. sf. Nicolae fl. 2000.—

Suma . . fl. 6060.12

Așadar o diferență de aproape 3500 fl. în favorul bisericii sf. Nicolae.

Să mergem mai departe, dar numai în anii unde obvine o diferență mai mare în cheltuielile școlilor primare.

În 1873 cheltuielile școlilor primare sunt de 4149 fl. 83 cr.

Venitele aceleași, plus 400 fl. subvenția reuniunii femeilor mărită.

În 1882 cheltuielile fac 5416 fl. iar venitele 6460 fl. plus 362 fl. venitul dela fondul Gănescu.

În 1885 biserica Sf. Nicolae sporește subvenția dela 2000 fl. la 4000. Cheltuielile aproape aceleași

În 1890 cheltuielile 7500 fl., iar venitele 9822 fl. v. a. Aici nu mai socotesc mărunțurile, ce le dă biserica Sf. Nicolae, precum pentru biblioteca gimnasiului anual 250, pentru cărți la scolarii săraci 150 fl. pentru maiial 100 fl. nici chiar aceea nu socotesc, că a pus spre folosința școlilor comerciale, casele ei din Groveri, cari îi aduceau chirie peste 1000 fl.

În 1893 cheltuielile școlilor primare s'au sporit, căci s'au sistemizat salariile într'un mod, deși nu prefect, dar tot mai acomodat împrejurărilor. Subvenția încă a ridicat-o dela 4000 la 12500 fl. afară de mărunțuri.

Astăzi costă susținerea școlilor primare 10,640 fl și nu 16000 fl. Și tot ne scoți datori, D le Diamandi! Dar după ce calcul? Un cap englezesc, cum susțini, că e al D tale, nu poți să scoti astfel de calcule.

Ad. V.

În acest punct D-nul Diamandi voește să mistifice lumea cu ori ce preț. Nu cu co-

tisațiuni anuale s'au susținut școlile între anii 1850—60, ci cu venitele lor regulate. Am arătat în întîmpinarea mea din Nr 133 al „Telegrafului Român“, cari erau resursele școlilor și cari erau cheltuielile lor, și din acele bugete ale școlilor, ce le-am reprodus, ori cine a putut vedea, că școlile pe acele timpuri nu aveau trebuință de cotisațiuni anuale, și cel mult de câte un împrumut, când nu încasau la timp venitele, pentru cari împrumuturi, plăteau dobândă.

Dar în acest punct D-nul Diamandi susține un neadevăr tare sfruntat (vorba D-sale) și anume, că nu mai trei valoroși parochieni de la biserica din cetate, mult regretații I. Iuga, C. G. Ioan și D. Ianciovici, prin legate au dăruit școlilor 120,000 fl.

Ce privește pe reșosatul I. Iuga e corect; a lăsat un fond al cărui venit de aproximativ 1600 fl îl folosesc școlile. Fondul lui C. G. Ioan există numai în capul d-nului D. Manole, iar la școle nu. Iar fondul lui Ianciovici de 50000 de lei, e lăsat pentru un internat de copii, și strict luat, școlile îl administrează, dar nu-l folosesc. E foarte frumos scopul pentru care e menit acest fond, dar la susținerea școlilor, precum dă să se înțeleagă d-nul Diamandi, nu contribuie acest fond cu nimic, nici chiar cu spese de administrație.

Aș fi gătat cu punctele d-lui Diamandi din Nr 246 al „Tribunei Poporului“, dar deoarece d-sa a mai scris și prin Nrii235, 236 etc. a „Trib. Poporului“, mă ved eu silit a mai adauga un punct și anume:

Nr. VI

În polemica ce o pōrtă d-nul Diamandi cu consistorul și cu „Tel. Rom.“ nu mă amestec; fiecare om cuminte care a cetit și una și alta, și-a tras până acum concluziile.

Sunt însă unele aserțiuni, cari se referesc exclusiv la mine.

Cei din cetate, după spusa d-lui Diamandi, sunt oameni cari nu reflectă la lefuri de presidenți ai eforiei, nu-și însușesc posturi de caticheti plătiți etc.

Să stăm puțin de vorbă, d-le Diamandi, deocamdată numai asupra acestor două puncte.

Afli d-ta de necuviincios, că eu ca catichet la școlile comerciale sunt plătit cu 10 fl. pe lună pentru 12 ore ce le propun? Apoi de ce astfel de necuviințe nu le-ai îndreptat și nu le îndrepteți în familia d-tale?

Cuscrul d-tale protopopul Baiulescu a tras leafă ca catichet 29 de ani, și leafă mai grasă ca mine.

Ginerile d-tale Dr. Baiulescu trage leafă ca medic al școlilor. Precedenții lui, dnii Neagoie, Cioran și Iuliu Mureșan încă făceau servii la școlă ca medici, dar fără leafă. Afli d-ta ceva necuviincios sau de imputat cuscrului și ginerelui d-tale, că își iau și și-au luat plată pentru munca lor?, căci eu nu aflu nimic necuviincios.

Vorbesci de leafa de 600 fl. anuală a președintelui Eforiei. Apoi cine a făcut această leafă? Eu, sau cei din Scheiu? Nu, ci cu toții la un loc.

În ședința delegațiunilor școlare din 1892, 20 Maiu s'a luat următorul conclus:

Sarcina numai i se schimbă, nu i se sfârșise; tot mai avea pe cine să susție, pe cine să mângăie, pe cine să iubescă... Și ce mândră să simțea că se vedea vrednică, prin lunga ei răbdare, de triumful unui asemenea ceas. Nici o amintire urtă nu venea să depărteze inima plină de căință, umilită, slabă și rugătoare, ce se apropia de ea.

Țiua fusese turburată, dar ce frumoasă, ce liniștită și dulce era să le fie amurgul vieții!..

Iată ce va spune fiicei sale, dacă va veni vre-o dată să i se plângă, că nu e fericită, și să-i ceară povață.

Întorse ochii către bărbatul său. Și ai lui, ca și ai ei, erau umedi de lacrimi.

Il luă de mână.

— Te mai am pe tine, duse ea încet, cu inima plină de duioșia iertării.

Și rămaseră așa, mână în mână, în vreme ce odaia se umplea de lumina tandafirie a amurgului.

(Menton, Franța)

„F. p. t.“ Trad. de Dumitru Stăncescu.

„Propunerea Eforiei de a se remunera, începând din 1 Sept 1891, postul de președinte al Eforiei, care post de present este împreunat cu o mulțime de agende, cu suma anuală de 600 fl. v. a., propunere recomandată și de comisiunea cenzurătoare — se primesc“.

Acastă ședință a delegațiunilor a fost presidată de protopopul Baiulescu, și ai luat și d-ta parte la ea. Pe atunci președintele Eforiei era din cetate. De ce nu ți-ai ridicat vocea în contra aceluia conclud?

Dacă s'a comis vre-o incorectitate (terminul e prea delicat) în chestiunea aceasta, apoi d-ta ai comis-o, căci în anii 1889 și 1890 ai dat această remunerațiune președintelui fără conclud și din propria autoritate, și nici atata delicateță n'ai avut ca să ceri aprobarea ulterioară dela forurile competente. Ai dispus de ale școlii, ca de ale d-tale

Deocamdată numai atât.

Vasile Voinea.

Din România

Visitele M. S. Regelui Carol.

Într'un țiar din București cetim că între curțile română, sârbă și bulgară s'a stabilit un deplin acord în ce privește vizitele pe cari le va face M. S. Regele Carol la Belgrad și la Sofia.

Vizita Regelui la Belgrad este ficsată pe ziua de 7 Aprilie.

M. Sa va merge până la Severin cu trenul, iar de aici cu un vapor al Regiei până la Belgrad, unde va sta două zile.

În ziua de 11 Aprilie Regele va merge la Sofia unde va sta o zi și jumătate. Dela Sofia însoțit de AA. LL. RR. prechea princiară bulgară, Regele Carol va merge la Burgas, și de aici, cu încredințătorul „Elisabeta“, va veni la Constanța.

Din Gurghiu.

Gurghiu, Ian. 1899.

Onorată Redacțiune!

În 9 Ianuarie n. s'a întemplat alegerea de medic cercual în Gurghiu. De acest cerc se țin 19 comune, dintre cari 17 sunt curat românesci, iar 3 mestestate cu Români și Maghiari.

Alegătorii din toate comunele s'au prezentat de dimineață la locul de alegere, așteptând cu nerăbdare să audă numele concurenților.

Era o privesc frumôsă. Sute de Români, în frunte cu preoții lor, conducătorii firești ai poporului, așteptau liniștiți deschiderea adunării prin protopretorele.

Era în inimile tuturor aceeași dorință, în sufletul tuturor același cuget: a alege la postul de medic un bărbat, care să înțeleagă bine limba, datinele și modul de traiu al poporului.

Protopretorele Nagy Elemér a deschis adunarea Români au ales bărbați de încredere pe dnii Alexandru Târnoveanu preot în Hodac și Vasile Duma peot în Jabenița.

Protopretorele a comunicat, că concurenți sunt dece, între cari și un Român: dl Dr. Eugen Solomon din M. Ludoș, dar, țice, după dreptul ce i-l dă legea, densus candidăz pe trei dintre concurenți, între cari Românul nu!

Români au insistat tare, prin rostul părintelui A. Târnoveanu, spre a fi candidat și Dr. Eugen Solomon, cerându-i să iee în considerare dorința justă a poporului, care contribuie la susținerea medicului! Vorbe în pustie. Pretorul nu s'a abătut dela hotărîrea sa. Murmurul alegătorilor nemulțumiți izbucni. Români părăsiră sala. În curtea spațioasă, care abia încapă mulțimea alegătorilor, se țin o consultațiune.

S'a ales o comisiune, care mergând la protopretore, îl mai rugă odată, și insistă tare a candida pe doritul poporului, căci la din contră reprezentanții acestuia nu vor alege nici pe unul din candidați, ci se vor retrage dela votare.

„Sunteți aici destui Români, nu e lipsă a vă înmulți încă cu unul!“... a fost răspunsul cinic al protopretorului. S'a mai protestat

— Știi ce m'am gândit eu adinióră? duse el.

D-na Scarlat făcu semn că nu.

— M'am gândit că dacă s'o purta și ginere-meu cu Suzeta cum m'am purtat eu odinióră cu tine, ti sparg capul!

— Taci, nu vorbi așa, duse ea punându i mâna la gură, mișcată de umilinta ce vedea în mărturisirea lui; să uităm trecutul.

El îi lua încet mâna de la gură și i-o sărută.

Apoi urmă:

— Nu; lasă-mă să ți spun tot... M'am gândit la trecut. Când am vădit cum se făcea de frumoasă Suzeta, am înțeles ce lucru scump și fermecător e o fată adevărată, și am fost cuprins de remușcare când am cugețat că și eu am avut altă-dată alături de mine o Suzetă tot așa de perfectă și de adorabilă ca Suzeta noastră, și că ticălosul de mine n'am știut să o fac fericită...

Își ascunse fața în mâni. Și pe când sta așa doborât de părere de rău, inima soției lui se umplea de bucurie.

Va să ducă viața era mai bună de cât credea densa? Va să ducă speranțele și bucuriile care au murit eri, pot renaște ați?..

contra acestei purtări, și s'a anunțat protest la locurile competente pentru nimicirea alegerii. Apoi mulțimea nemulțămiiților s'a retras. Alegerea s'a făcut cu notarii și primarii comunali. Au dat notarii voturi câte 2, 3 și 5, după cum servesc în câte 2, 3 ori 5 comune! Asemenea forestierii erariali și câte 10 voturi unul, după cum adecă posede erariul avere în mai multe comune. Bărbații de încredere însă n'au subscris protocolul de alegere!

Românii toți, în corpore, măchniți au părăsit locul de alegere, și au dat împuternicire dlor A. Têrnăveanu, V. Dumă, I. Crainic, A. Caizer și M. Têrnăvean, ca să protesteze la locul competent, în numele tuturor, în contra alegerii sêvêrșite.

În declarația subscrisă aproape de 200 alegători, amintesc și aceea că, decă alegerea se întâmplă fără de votul al celor 15 comune, ei nici nu voiesc a contribui la susținerea medicului!

Că se va nimici alegerea sêvêrșită ori ba, e întrebare. Noi însă ținem că am avut un câștig netăgăduit: în poporul nostru și din acest incident, conștiința s'a dezvoltat și întărit, încât cu entuziasm laudabil s'a pus în fața celor cu forța în mână. În foc sêlămurește aurul. —

Un alegător.

Revistă Externă

Liberarea prizonierilor spanioli din Filipine.

O telegramă din Madrid, vestesce la 22 Ianuarie, că guvernul Statelor Unite i-a împărțit, că va începe demersuri pentru liberarea prizonierilor spanioli din Filipine.

Alianță între Franța și Germania?

Ar fi o minune! Și totuși despre posibilitatea acestui lucru se vorbește așî stăruitor. Îndeosebi de când există încordarea în relațiunile dintre Franța și Anglia, în Paris se discută cu mult interes ideea apropierii de Germania. Nu trece și în care organele de publicitate se nu scotă la iveală, cum bărbați de stat înalți, se exprimă unul după altul, că a trecut timpul de a fi tot cu năcaz în suflet contra Germaniei.

Răscumpărarea felicitărilor.

„Casa Națională” proiectată de Asociațiune, a avut cel mai frumos venit din introducerea obiceiului de răscumpărare a felicitărilor de Anul-Nou.

Ca urmare a notiței din Nr. 144 a. tr. al „Telegrafului”, suntem rugați dela Asociație, a publica încă următoarele contribuiri, tot pentru „Casa națională”: Arseniu Buna, secretariu în Sibiu 2 cor. Dr. Ilie Dăian, publicist în Sibiu 5 cor. Aron Lupean, oficial în Sibiu 2 cor. Ioan V. Rusu, protopop în Sibiu 4 cor. Constantin Stezar, capitan c. și r. în pens în Sibiu, 2 cor. Locotenent Dumitr Herbay, în Sibiu 4 cor. Ioan Banciu, comerciant în Seliște 2 cor. Nicolae Hențu notar în Seliște 2 cor. Anna Moga, în Sibiu 6 cor. Patriciu Barbu, avocat în Reghin 10 cor. Petru Nemeș, notar public în Brașov 10 cor. Pantaleon Lucaș, căpitan în pens. în Sibiu 4 cor. N. Stupariu, locotenent în Reg. 79. în Karlstadt 2 cor. Laurian Bercianu, în Orăștie 2 cor. Petru Belei, în Orăștie 2 cor. Pompiliu Piso, proprietar în Săcărâmb 2 cor. Alimpu Oprea, cepelan în Săcărâmb, 2 cor. Fabia și Demetriu Ioviță, inginer C. F. R. în Galați 10 lei (9 cor. 60 bani). Dr. Zosim Chirtop, adv. în Câmpeni 10 cor. Mihail Bontescu, adv. în Hațeg 2 cor. Dr. Emil Gerasim, adv. în Aiud 4 cor. Liviu Tămășdan, cand. de adv. în Cluj 4 cor. Ludovic de Csato, cand. de adv. în Cluj 4 cor. Dr. Ioan Marciaș, adv. în Alba-Iulia 4 cor. Ioan Danciu protopresbiter în Ofenbaia 3 cor. Ilie Moga, inv. în Sibiu 3 cor. Dr. Liviu de Lemény, ases. consist. în Sibiu 2 cor. Dr. Nicolau Comșa medic în Seliște 2 cor. Dr. Demetriu Ciuta, adv. în Bistrița 10 cor. Dionisie Login, cand. de adv. în Bistrița 6 cor. Nicolau Ra-

coța, medic cerc. în Șeica mare 4 cor. Nicolae Mihail în Vinerea 2 cor. August A. Nicoră în Deva 2 cor. Vasiliu Domșa, protopresbiter în Orăștie 4 cor. Demetriu Munthiu, not. cerc. în Reciu 4 cor. Mihail Joruea, not. în Rășinari 2 cor. Suma totală până acum: 264 cor. 60 bani.

Prenumerațiune nouă

la

„Telegraful Român”,

deschidem pe anul 1899, cu prețul moderat ce se poate vedé în fruntea fôiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire prin asigurațiune postală (Posta utalvány — Post-Anweisung). Numele prenumerațiunii, al comunei unde se află cu domiciliul și al poștei ultime, sê fie scrise legibil.

Se atrage atențiunea on. domni abonenti, al căror abonament s'a sfêrșit, sê și înnoescă abonamentul, — altfel expeditura va fi silită a sista trimiterea fôiei deja după numărul 4 din anul curent.

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

NOUȚĂȚI

„Povestea unei Corône de oțel”.

Dr. George Coșbuc a terminat lucrarea sa asupra războiului nea târnării României, conform însărcinării primite de la ministerul instrucțiunii publice române.

Acastă nouă operă a poetului, care sê va da în mâinile tinerimii școlare, dar pe care cu același folos o vor putea ceti și adulții, ba și bărbații, — pörtă titlul simpatice „Povestea unei corône de oțel”. Ea va fi tipărită în 10.000 de exemplare cu cheltuiala ministerului instrucțiunii publice din Țară.

† Ioan Bran de Lemény. Ioan de Lemény în numele sêu și al soției sale Maria nasc. Horváth de Zalabér, precum și în numele fraților sêi: Dr. Pompiliu de Lemény, Dr. Nicolae de Lemény și soția Minerva nasc. Caravia și copiii lor Maria, Ionel, Felicia, Nicu, și Dr. Liviu de Lemény și soția Eleonora nasc. Dörr și copiii lor Livia, Maria, Eleonora, Vera și Liviu, cu adencă durere fac cunoscut, cum că iubitul lor părinte, *Ilustrisimul Domn Ioan Bran Pap de Lemény et Kozla*, c. r. consilier la curtea de apel în pensiune, fost căpitan suprem al Districtului Făgăraș, asesor și defensor matrimonial la Consistoriul metropolitan gr. or. român etc. după o lungă activitate pentru biserica sa și națiunea sa, pentru tron și patrie, a răposat în Domnul, în 11 (23) Ianuarie a. c. la ora 10 din noapte în etate de 88 ani, împărțit cu sănilele taine, fără multe suferințe.

Rămășițele pămêntesci s'au condus Mercuri în 13 (25) Ianuarie, ora 2 p. m. din casa proprie (șirul cetățuiei 5) la biserica Sântei-Adormiri din Brașovul-vechiu, și sau așeșat spre eternă odihnă în mormântul familiei. Fie-i țêrina ușoră și memoria binecuvântată!

Asupra vieții regretatului repositat, „Gazeta” din Brașov dă următoarele amănunși apreiieri:

Cu Ioan Bran de Lemény, se mai duse dintre noi unul din cei zeloși bărbați ai vechei generațiunii, cari au jucat un rol însemnat în mișcarea națională dela 1848. Pe atunci avocat în Brașov, tmêrul Ioan Bran a luat parte activă la marea adunare națională dela 3 (15) Maiu 1848. El fu ales secretar în biroul acelei memorabile adunări între cei deșe secretari, dintre cari așî nu mai este nici unul în viață. Ioan Bran a fost ales și în deputația însărcinată a merge, sub conducerea episcopului Șaguna, la împêratul cu petițiunea adunării. După adunarea de pe „Câmpul Libertății” îl vedem între membrii comitetului națiunii române din Sibiu. Era singurul dintre aceștia rămas în viață, când în anul trecut am serbat aniversarea a 50-a dela 1848.

După revoluțiune, Ioan Bran a intrat în funcțiune de stat, ajungând mai târziu consilier c. r. la curtea de apel. În anul 1861, când Românii începură sê jôce rol în viața municipală a Ardealului, fu numit de Maiestatea Sa căpitan suprem al districtului Făgăraș, în urma petițiunii comunelor româ-

ne din acel district, cari au cerut numirea unui căpitan „din sînul națiunii române” și „introducerea limbii române ca limbă oficială”. În anii 1863-4 a fost deputat în dieta ardelenescă din Sibiu, iar în 1864 era între cei delegați de această dietă în parlamentul central din Viena. După schimbările ce s'au făcut în ani următori, Ioan Bran s'a retras în pensiune și mai târziu s'a așeșat airăși în Brașov, unde și-a fost început înainte de 1848 cariera sa de avocat. Aici a dus el o viață retrasă, fără de-a înceta însă se urmărescă cu viu interes mișcările noastre naționale și culturale, luând parte la întrunirile române și contribuind cu drag ori de câte ori se făcea apel la sprijinul sêu. Ioan Bran de Lemény a fost unul din acei favorizati ai sorții, cari au ajuns în deplină sănătate frumôsa etate de 88 de ani. În zilele din urmă însă își atrase o răcclă și un catar de stomac, care în această etate înaintată nu i-a mai permis a-se reculege, și așî nôpte își închise ochii, lin, încunjurat de fiii sêi. Odihnescă în pace!

Conferența de pace, inițiată de Țar, se va întruni în Maiu al acestui an, nu în Petersburg ori capitala altui stat mare, și în capitala Belgiei.

Nu plătesc dare. În ciuda apelului lui Jokai de-a plăti ômenii darea de bună-voe, chiar în Pesta sê simte cum ômenii, dacă nu-i silă, nu-și plătesc darea. În cercul Iosefin de pildă, în alți ani își plăteau în Ianuar cam 100—120 de inși pe și darea, — acum abia 8—10.

La oficiul altor cercuri 2—3, ba sunt cercuri în cari în 3 zile dup'olaltă, nu s'a prezentat un singur contribuabil spre a plăti!

Maiorescu în retragere? Diarul „Opinia” din Iași, serie: „Un amic ne aduce știrea de la București, că dl Maiorescu ar fi declarat la mai mulți prietini, că în curând se va împlini 30 ani de profesorat și atunci se va retrage în pensie, va renunța la avocatură și se va stabili la Iași pentru a îngriji publicarea unui bogat material de literatură și filosofie, adunat și meditat de d-sa în ultimii 10 ani.

„Ar fi o fericire pentru orașul nostru care o vechit urcându-se gloria literară a d-lui Maiorescu, sê-i dea ospitalitatea și liniștea trebuitoare pentru a termina monumentul care-l va face pe d-sa nemuritor și va spori bunul renume al neamului.”

Un mare cutremur de pământ în Grecia. Un cutremur de pământ s'a produs în 10/22 Ian. în Pelopon. Doue sate au fost distruse. Orașul Filiatre a fost evacuat. Zidurile caselor au crăpat. Nu se știe dacă sunt victime. Pagubele materiale sunt considerabile.

Dela frați. „Evenimentul” din Iaș serie că dl profesor Ioan Paul de acolo, în urma unei consfățuiri cu membrii comitetului societății studențești „Carmen Sylva”, au hotărît trimiterea unei adrese studentului L. Bolcaș, rugându-l a merge în Iași, unde asigurându-i-se existența, își va putea isprăvi studiile universitare. Ajutorul lunar ce i-se va acorda, va fi de 150 lei,

Post de cantor. La bisrica noastră din Cluj se caută un cantor bun, care pôte fi angajat imediat, pe lângă condițiuni destul de favorabile. Doritorii de-a reflecta la acel post, sê se adreseze cătră P. O. D. protopresbiter Tului Roșescu, în Cluj.

Hoție fără păreche! Ceea-ce în Pesta s'a descoperit zilele acestea, e dör' fără păreche în istoria hoțiilor din lume. O casă într'egă a fost furată! S'a întâmplat adecă, cum spune „Bud. Hirl.” că proprietarul unei case, Wilhelm Strauss, s'a mutat din casa sa, din strada Alsóhegy, într'o altă stradă, iar fiind-că nu-și aflase chiriași își închise casa, și luni de zile n'a mai mers la ea. Intraceea trebuind a se regula acea stradă, s'a ivit trebuința de-a se răscumpêra casa lui Strauss din partea orașului. Primăria a provocat pe Strauss sê arete cât pretinde pentru a i-se despăgubi casa. Strauss a și răspuns o sumă anumită, dar când colo inginerul care făcuse harta mai nouă a stradei îi spune că el n'are acolo nici o casă! Proprietarul și o comisiune se duc sê caute casa, dar spre marea lor uimire află curtea fără casă! Nici măcar o cărămidă nu mai rămăsese din ea! Ce s'a întâmplat cu casa, cine a furat-o, căci astă-vară ea esista încă? După mai multe întrebări în drêpta și n stângă, comisiunea a aflat dela vecini,

că astă-tômnă, în luna lui Septemvire, nisce zidari au dărîmat casa și au dus materialul din ea cu carêle. Lucrarea această a durat cam o sêptemână. Fie-care credea că dărîmarea o face proprietarul casei. Nimenea nu și-a adus aminte, că cei-ce duc casa sunt hoții! Proprietarul Strauss a trebuit sê rămână de pagubă și, în locul casei, care valora mai multe mii de florini, a trebuit sê se mulțumescă numai cu o despăgubire pentru loc! Hoția asta tot nu credem sê mai aibă păreche!

Môrte. Nataniil Oprea preot gr-or. în Craciunelul de sus, a încetat din viață la 12/24 Ian. după scurte suferințe, fiind în al 80-lea an al vieții și al 50-lea al preoției. Rămășițele pămêntesci ale decedatului s'au transportat în 14/26 Ian. a. c. în cimitierul gr-or. spre repaus etern. Cu inimă frântă de durere aduce această durerôsă știre la cunoștința tuturor consăngerilor, amicilor și cunoscuților, jalnică familie.

— Neașa Ioan Comșa născută Dan, preotêsă vèd. în Zernești, în urma unei line suferințe, a încetat din viață Sâmbătă în 9/21 Ian. 1899, la ôrele 4^{1/2} p. m., în al 76-lea an al etății. Despre această durerôsă pierdere se încunoscîțeză tôte rudeniile, amicii și cunoscuții.

Partea pămêntescă a scumpei defuncte s'a depus spre odihnă vecinică în 12/24 Ian. a. c. în cimitierul gr-or. din Zernești.

În numele nepoților și rudeniilor: Ioan Dan, proropop-onorar, ca nepot.

O producție reușită.

Sebeșul-inferior, Ian. 1899.

Lăudați și demni de urmat sunt tôte aceia, cari puși fiind în fruntea poporului, lucră cu zel la edificarea lui morală și spirituală, procurându-i din când în când și zile de bucurie.

Și cred că sunt în drept a constata, că în anii din urmă s'a născut o emulațiune în această direcțiune. În multe comune fruntașe, unde cătuși de puțin îngăduie împrejurările, se dau producțiuni teatrale, declamatorice, pentru scopuri bune, mai ales bisericesti și școlare. — Și bine e așa.

Producțiune cu ales program a avut loc în frunțașa comună Sebeșul inferior (Com. biu) în sêra de 6 Ianuarie v. c.

Comitetul ar ngiator, în frunte cu pasochul Toma Doican, spre a ridica momentuositatea zilei, a rugat un grup de tineri din seminarul „Andreian” sê eșecute cântările la liturgie. Tinerii au primit și prin eșecutarea lor cea cu multă dexteritate, au produs în popor adencă mulțămire și plăcere.

Sêra a avut loc producțiunea teatrală-declamatorică. Inteligintă din jur a venit numêrôsă.

Sala producțiunii s'a umplut curând. Public ales ocupase locurile prime, pintre cari V. Florian paroch (Racovița), Visilie Simon stud. in littere (București), T. Dragomir, not. (Racovița), Muraciu not. (Noul-Român), N. Pêcurariu inv. (Porcești), I. Mondac, (Sebeșul sup); apoi D-nele Florian, Dragomir, Simon, Bell (Sibiu) etc. etc.

La ôrele 7 s'a început producțiunea. Cântările: „Cât e țera”, „Nôptea”, „La o rândunică”, „Sună buciumul”, au fost eșecutate cu multă dibăcie, ceea-ce dovedese, că cântăreții s'au eșerciat mult și bine. Publicul i-a rêsplătit prin aplause vii.

Nu mai puțin succêsă a fost declamațiunea „Țiganul șiret” de T. Speranță, declamată de A. Gruia, și piesa teatrală în 2 acte „Nemulțămitorului i-se ia darul” predată de 4 elevi din școla comunala.

O parte mult gustată a producțiunii a format-o canțoneta comică de V. Alecsandri „Șoldan vitêzul” predată de I. Stoica.

Culmea producțiunii a format-o piesa teatralului în 3 acte „Cinel cinel” de V. Alecsandri. Subiectul hazliu și interesant, a fost ascultat cu mulțămită, persônele au fost aplaudate îndelungat.

La succêsul, de care se bucură Corpul didactic, laudă și stimă se cuvine Dlor G. Stoica și D. Căndea învêțatori, și dlui paroch Doican, cari mână în mână lucrând, frumos rezultat au obținut!

O, de ar fi această înțelegere între preoți și învêțatori în tôte comunele noastre! De câte lucruri frumôse am mai putea așî!

șă — ni.

10183—1898 sz.

[3] 2—2

Kikiáltási ár 100.000 frt. Bánat pénz 10%.

Írásbeli ajánlatok kellően felszerelve a szóbeli árverés-megkezdése előtt beadhatók.

A részletes feltételek Boicza község előjáróságánál és alólírott nál betekintethetők.

Nagy-Szeben, 1899 január 19-én.

A járási főszolgabíró:
L. Fabritius.

Din Tipografia și librăria arhidieceșană, Sibiu, se poate procura

Teoria Drameicu un tractat introductiv
despre frumos și artă,
deDr. Iosif Blaga,
profesor.

Prețul broș. fl. 1.80.

In *Tipografia arhidieceșană*
a apărut:**ACAFTISTUL**Preasântei
Născătoare de Dumneșuși
alte rugăciuni

următe de Sinaxarin pentru tot anul și Pășchălie.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl. —.85
jumătate până . . . „ 1.05
în piele roșie . . . „ 1.25
Ediția fină în piele neagră . . . „ 2.—
piele chagrin . . . „ 2.60
în mătase . . . „ 3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografiei arhidieceșane,
Sibiu.In *Tipografia și librăria arhidieceșană*
a apărut:**CATECHISM**pentru învățământul religiunii
drept-credincioșe răsăritene,de
Moise Toma,

prelucrat de

Simeon Popescu,

ediția VIII.; prețul legat 20 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei arhidieceșane,
Sibiu.In *Tipografia și Librăria arhidieceșană*, Sibiu, se află de vânzare**Protocolul congresului**ordinar și extraordinar național-
bisericesc

al

metropoliei gr.-or. române din Ungaria și
Transilvania,convocat la Sibiu pe 15/27 Octombrie
1874 pentru alegerea de metropolit.

Prețul 1 fl.

Au apărut:

Juvenilia

Proză și versuri

de

Sextil Pușcariu

à 80 cr.

Iulian Devale

Epigrame

Prețul 50 cr.

Se pot procura dela Librăria
archidieceșană, Sibiu.In *Tipografia Arhidieceșană*
au apărut

Treptele formale

ale

învățământului

de

Dr. Petru Șpan.

Prețul 80 cr.

Se pot procura din

Librăria tipografiei arhidieceșane
Sibiu.**Arverési hirdetmény.**Folyó évi február hó 15-én d.
e. 10 órakor Boicza község irodájában nyilvános árverés fog megtartatni a község tulajdonát képező mintegy 2044 kat. holdnyi kiterjedésű Tomnatec, Gircu és Farcasiu nevű luczfenyő erdőrészekben létező fa anyag eladása czéljából.**J. P S E R H O F E R****PILULE DE CURĂȚIREA SÂNGELUI**

numite mai înainte „PILULE UNIVERSALE“,

merită pe deplin numirea ultimă, pentru-că în faptă sunt foarte multe bôle, la cari și-au validat aceste pilule efectul lor cu adevărat escelent

De multe decenii sunt lațite aceste pilule peste tot locul și puține familii se vor găsi, la cari se nu se afle măcar o mică cantitate din acest escelent mijloc de casă.

De mulți medici au fost și sunt recomandate aceste pilule ca mijloc de casă, mai ales contra a ori-ce bôla provenită din **mistuire rea și constipație** (lipsă de scaun), precum: **conturbarea circulațiunii ferei, dureri de ficat, lănceșirea intestinelor, vânturi, congestiune de sânge** la creeri, **hemoroide** ș. a.Prin însușirile lor de a curăți sângele au mai ales un elect admirabil la **lipsa de sânge** și bôlele ce rezultă din aceea, precum: **anemie, dureri de cap nervoșe** ș. a. m. d. Aceste pilule depurative vindecă pe lângă aceea așa de domol, încât nu causăză nici cele mai ușore dureri; prin urmare pot fi luate fără témă și de cei mai debili și chiar de copii.Aceste **pilule depurative se prepară singur veritabil în farmacia „la mărul imperial de aur“ a lui I. Pserhofer, Singerstrasse Nr. 15 în Viena** și costă o cutie cu 15 pilule **21** cr. v. a. Un sul cu 6 cutii costă **1 fl. 5** cr. La trimiterea anticipată a sumei costă împreună cu espediția francată **1 sul de pilule 1 fl. 25** cr., **2 suluri 2 fl. 30** cr., **3 suluri 3 fl. 35** cr., **4 suluri 4 fl. 40** cr., **5 suluri 5 fl. 20** cr., **10 suluri 9 fl. 20** cr. Mai puțin de un sul nu se poate espeda.NB. In urma lățirii lor mari, se imităză aceste pilule sub cele mai diferite forme și numiri; rugăm deci a cere espres **pilule depurative de I. Pserhofer** și numai acele au să se privescă ca **veritabile**, a caror instrucțiune de folosire e provădută cu subscrierea proprie a lui **I. Pserhofer**, și cari pörtă pe acoperișul fiecărei cutii aceeași subscriere cu scrisore roșie.

Din nenumăratele scrisori prin cari mulțămesc consumenții acestor pilule pentru redobândirea sănățăii după cele mai diferite și mai grele morburi, lăsăm să urmeze aici numai câteva, cu observarea că fiecare care a întrebuintat numai odată aceste pilule, le recomandă mai departe.

Stimate Domnule Pserhofer! Fiți buni și-mi mai trimiteți 15 suluri din neintrecutele D-Vôstre pilule depurative cu ramburs. Și cu această ocașine Vă esprim mulțămite mea perfectă pentru puterea miraculoșă a pilulelor D-Vôstre. Semnez cu toată stima:
Francisc Pawlistik, Colonia, Lindenthal.

Hrasche 1. Flödnik, 12 Septembrie 1887.

Stimate Domnule! Voia lui D-șeu a fost, să-mi cadă în mâni pilule D-Vôstre și acum Vă scriu rezultatul: mă răcisem în lehusie așa că nu-mi mai puteam isprăvi lucrurile, și de sigur așa fi deja mörtdă, dacă nu m'ar fi mântuit pilulele escelente ale D-Vôstră. D-șeu se Vă binecuvinteze pentru acesta de mi de ori. Eu am credință, că pilulele D-Vôstre mă vor face deplin sănătôșă, cum au ajutat și altora.

Teresia Knific.

Wiener Neustadt, 9 Decembrie 1887.

Stimate Domnule! Vă exprim în numele mătușei mele de 60 ani cele mai sincere mulțămite. Ea a suferit 5 ani de catarch cronic de stomach și bôla de apă. Viața-i era un chin și se credea deja perdută. Din întâmplare căpătă o cutie din escelentele dv. pilule depurative și s'a vindecat după o întrebuintare mai îndelungată a acelora.

Cu toată stima Iosefa Weinzettel

Eichengraberamt, lângă Gföhl 17 Martie 1889.

Onorate Domnule! Subscrișul 'mi permit a Vă ruga să-mi trimiteți din nou 4 suluri din intrădever folositorile și escelentele D-Vôstre hapuri. Nu pot să nu Vă exprim cea mai perfectă recunoștință a mea pentru valoarea acestor pilule și le voi recomanda, pe cât numai voi putea, cu toată căldura tuturor bolnavilor. De această scrisore de mulțămite a mea Vă imputernicesc a face ori-ce întrebuintare publică. Cu toată stima:
Ignatie Hahn.

Gotschdorf lângă Kohlbach, Siesia aust. 8 Octombrie 1886.

Stimate Domnule! Vă rog a-mi trimite un sul cu 6 cutii din pilulele depurative universale ale D-Vôstră. Numai escelentelor D-Vôstră pilule am de a mulțămi, că m'am mântuit de o bôla de stomach, care m'a torturat în decurs de cinci ani. Nu-mi vor mai lipsi nici când aceste pilule și Vă exprim prin acesta mulțămite mea cea mai ferbinte. Cu perfectă stimă:
Ana Zwickl.**Liquer Bernhardin din plante de Alpi**

de W. O. Bernhard în Bregenz. O sticlă 2 fl. 60 cr., 1/2 sticlă 1 fl. 40 cr., 1/4 sticlă 70 cr.

Alifie americană pentru reumatism,

cel mai bun mijloc la tôte suferințele reumatice: dureri de măduva spinării, junghiuri, ischias, migrenă, durere nervoșă de dinți, de cap, de urechi, etc., 1 fl. 20 cr.

Balsam miraculos englez a lui J.

Pserhofer 1 sticlă 50 cr.

Balsam de degerături, de J. Pserhofer recunoscut de mulți ani ca cel mai sigur remediu contra tuturor bôlelor cauzate de ger, precum și pentru răni foarte vechi etc., 1 borcan 40 cr. cu trimitere franco 65 cr.**Kola-Preparate de Stoll,** cel mai escelent mijloc pentru întărirea stomachului și a nervilor.**Elixir-Kola sau Vin,** 1 lit. 3 fl., 1/2 lit. 1 fl. 60 cr. 1/4 lit. 85 cr.**Balsam de guși a lui J. Pserhofer,** mijloc recomandabil contra gușii, 1 flacon 40 cr., cu trimitere francată 65 cr.

Afară de preparatele aci amintite se mai află gata tôte specialitățile pharmaceutice interne și externe anunțate în diarele austro-ungare, și tôte articolele, ce nu se află în deposit, se procură la dorință prompt și ieftin.

Trimitere prin postă se execută cu cea mai mare grăbire trimițându-se banii înainte, comande mai mari și cu rambursă.**Apoteca la „mărul imperial de aur“ J. Pserhofer, Viena I. Singerstr. 15.****De veritabile sunt a se considera numai acele pilule, a căror îndrumări pentru folosire sunt provădute cu numele I. Pserhofer și cari pörtă același nume și pe acoperemântul cutiei cu scrisore roșie.**

Scutite prin marcă și muștră înregistrată. Imitări se pedepsesc aspru

[5] 1—6